

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
147

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4104

Άρθρον 2.

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της νομοθεσίας περί κοινωνικών ασφαλίσεων και άλλων τινών οργανωτικών και διοικητικών διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 6 Σεπτεμβρίου 1960 σύμφωνον γνώμη της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Είς το τέλος του άρθρου 2 του Α.Ν. 1846)51 προστίθεται παράγραφος 4, έχουσα ούτω :

«4. Ωσαύτως υπάγονται εις την υποχρεωτικήν ασφάλισιν του παρόντος οι οικιακοί έμμισθοι βοηθοί (οικόδοτοι υπηρέται) και λοιπά κατ' οίκον του εργοδότη απασχολούμενα πρόσωπα.

Η ασφάλισις των εν λόγω προσώπων αρχεται από ης το Ι.Κ.Α. λαμβάνει έκαστοτε γνώσιν περί της απασχολήσεως των, λήγει δέ από ης αναγγέλλεται εις το Ι.Κ.Α. ή λήγει της απασχολήσεως. Κανονισμός εκδοθητόμενος το βραδύτερον εντός εξαμήνου από της ισχύος του παρόντος, θέλει ορίσει την διαδικασίαν και τον τρόπον υπολογισμού και καταβολής των εισφορών των ανωτέρω προσώπων, επιτροπομένης της κατατάξεως αυτών εις κλάσεις τεκμαρτών ήμερομισθίων δια τον υπολογισμόν των εισφορών και παροχών.

Επί της ασφαλίσεως του οικιακού έμμισθου βοηθητικού προσωπικού και λοιπών κατ' οίκον του εργοδότη απασχολούμενων προσώπων δύνανται να έχη εφαρμογήν το δεύτερον έδαφιον της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, καθ' ό ειδικώτερον θέλει ορίσει ό κατά τα ανωτέρω Κανονισμός.

Η Διοίκησις του Ι.Κ.Α. υποχρεούται όπως εντός πέντε μηνών από τη ισχύος του παρόντος υποβάλη εις το Ήπουργείον Έργασίας τον ως άνω Κανονισμόν προς έγκρισιν κατά την διαδικασίαν του άρθρου 16 του παρόντος.

Άσφάλισις συνταξιούχων κατά της άπθνεύσεως.

Τό άρθρον 6 του Α.Ν. 1846)1951 αντικαθίσταται ως ακόλουθος :

«1. Είς την ασφάλισιν του Κλάδου παροχών άπθνεύσεως και μητρότητος υπάγονται :

α) Οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α.

β) Το δυνάμει ειδικής νομοθεσίας συνταξιοδοτούμενον υπό του Ι.Κ.Α. προσωπικόν αυτού.

γ) Οι πάσης φύσεως συνταξιούχοι Ειδικών Ταμείων, έφ' όσον ως ήσφαλισμένοι του Ειδικού Ταμείου υπήγοντο εις την ασφάλισιν του Κλάδου παροχών άπθνεύσεως και μητρότητος του Ι.Κ.Α. ή έδικαιούντο των παροχών του Κλάδου τούτου ως μέλη οικογενείας του θανόντος ήσφαλισμένου ή συνταξιούχου.

2. Δια πράξεων του Ήπουργού Έργασίας, εκδιδόμενων μετά γνώμην των Διοικητικών Συμβουλίων του ΙΚΑ και του οικείου Ειδικού Ταμείου και δημοσιευμένων εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως, δύνανται να ασφαλίζονται υποχρεωτικώς εις το Ι.Κ.Α. δια τον Κλάδον παροχών άπθνεύσεως και μητρότητος οι συνταξιούχοι των λοιπών, πλην των εν τώ έδαφίω γ' της προηγουμένης παραγράφου αναφερομένων Ειδικών Ταμείων, μη καλυπτόντων τους ήσφαλισμένους των δια των εν λόγω παροχών.

3. Προς Ειδικά Ταμεία, δια την εφαρμογήν των πράξεων του παρότος άρθρου, εξαιρούνται και οι Δήμοι, αι Κοινότητες, τα Δημοτικά Άγασθηρχά Ίδρύματα και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου εν γένει, τα συνταξιοδοτούντα το προσωπικόν αυτών.

Αί περί των ή προηγουμένη παράγραφος πράξεις του Ήπουργού Έργασίας εκδίδονται, εν τη περιπτώσει ταύτη, μετά πρότασιν του Ήπουργού Έσωτερικών προκειμένου περί Δήμων Κοινοτήτων και Δημοτικών Ίδρυμάτων ή μετά πρότασιν του έποπτεύοντος το οικείον Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου Ήπουργού.

4. Η εισφορά των συνταξιούχων του Ι.Κ.Α. και των συνταξιούχων εκ του προσωπικού αυτού δια την κατά το παρόν άρθρον ασφάλισιν των, ορίζεται εις (40)ο επί του συνολικού ποσού της συντάξεώς των, παρακρατούμένη κατά μίαν έξ αούτης.

Ἡ εἰσφορά τῶν συνταξιούχων τῶν Εἰδικῶν Ταμείων τῶν συνεχιζόντων τὴν ἀσφάλειν τοῦ Κλάδου Παροχῶν Ἀσθενείας καὶ Μητρότητος κατὰ τὸ ἐδ. γ' τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ τῶν κατὰ τὰς παρ. 2 καὶ 3 αὐτοῦ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀσφάλειν συνταξιούχων τῶν Εἰδικῶν Ταμείων, ἐρίζεται εἰς 100)ο ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεώς των, ἐξ ἧς 60)ο εἰς δάρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου 40)ο εἰς δάρος τῶν συνταξιούχων. Τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ κατὰ μῆνα τὴν εἰσφορὰν τοῦ συνταξιούχου καὶ νὰ ἀποδίδῃ ταύτην ὁμοῦ μετὰ τῆς βαρυνούσης τοῦτο εἰσφορᾶς εἰς τὸ ΙΚΑ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος ὀριζομένης προθεσμίας.

δ. Τὰ περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον πρόσωπα δικαιούνται τῶν αὐτῶν παροχῶν καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς καὶ οἱ συνταξιούχοι τῆς ἀντιστοίχου κατηγορίας τοῦ ΙΚΑ».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Α.Ν. 1846)51 προστίθεται ἐδάφιον δ' ἔχον οὕτω:

αδ. Εἰσφορὰν ἐπαγγελματικοῦ κινδύνου ἴσην πρὸς 10)ο ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν τῶν ἀπασχολουμένων εἰς βιομηχανικὰ ἐργοστάσια, βιοτεχνικὰ ἐργαστήρια, ἐργοτάξια τεχνικῶν ἔργων καὶ οἰκοδομῶν, φορτοεκφορτώσεις, μεταφοράς, μεταλλεῖα καὶ λατομεῖα, ἱπονόμους, καὶ ἐν γένει εἰς ἐργασίας διεξαγόμενας ὑπὸ συνθήκας ὥστε νὰ τίθεται ἐν κινδύνῳ ἡ ζωὴ ἢ ἡ υγεία τῶν ἐργαζομένων. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη, βαρύνουσα ἀποκλειστικῶς τὸν ἐργοδότην, δύναται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου διαγραφομένην διαδικασίαν, εἴτε νὰ μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον οὐδὲν ἐργατικὸν ἀτύχημα λαβὼν χώραν ἐν τῇ ἐνδιαφερομένη ἐπιχειρήσει ἀνηγγέλθη ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη, εἴτε νὰ αὐξάνῃ μέχρι τοῦ διπλασίου, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιχειρήσις δὲν λαμβάνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα υγιεινῆς καὶ ἀσφαλείας πρὸς πρόληψιν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν.

Διὰ τὴν ὡς ἄνω μείωσιν τῆς εἰσφορᾶς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐργατικὰ ἀτυχήματα προκαλέσαντα σωματικὴν ἐλάτθην ἢ ἐλάτθην τῆς υγείας τοῦ ἠσφαλισμένου συνεπὶς τῆς ὁποίας ἐπὶ τὴν ἀνικανότης αὐτοῦ διαρκείας ἐραχυτέρας τῶν ἐπτά ἡμερῶν.

Ἐπὶ ἐπιχειρήσεων, ὧν τὸ προσωπικὸν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ ἐνὸς μόνον Κλάδου Ἀσφαλίσεως τοῦ Ι.Κ.Α. ἡ εἰσφορὰ ἐπαγγελματικοῦ κινδύνου μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ.

Διὰ Β. Διαταγμάτων προκαλουμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ καὶ τῆς κατωτέρω Ἐπιτροπῆς Πρόληψως Ἐργατικῶν Ἀτυχημάτων καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, θέλουν καθορισθῇ:

α) Τὰ βασικὰ μέτρα, ὅτινα ὑποχρεοῦνται ὅπως λαμβάνουν οἱ ἐργοδότες διὰ τὴν πρόληψιν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν.

β) Ὁ τρόπος ἀσκήσεως ἐλέγχου τῶν τόπων ἐργασίας ὑπὸ τῶν κατὰ νόμον ἀρμοδίων ὀργάνων.

γ) Ὁ τρόπος ἀναγγελίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐργασίας καὶ τὸ Ι.Κ.Α. τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν καὶ ἡ ὑποχρέωσις τηρήσεως διελλίου ἀπογραφῆς τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων.

δ) Αἱ κατηγορίαι τῶν ἐπιχειρήσεων, αἵτινες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς ἐπαγγελματικοῦ κινδύνου.

ε) Οἱ ὁδοὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν καταβολὴν τῆς μειωμένης ἢ ἠδυνάμενης κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰσφορᾶς.

στ) Οἱ ὁδοὶ καὶ αἱ προϋποθέσεις, ἐφ' ὧς θὰ δύναται, προκειμένου περὶ μικτῆς ἐπιχειρήσεως, νὰ περιορίζηται ἡ εἰσφορὰ ἐπαγγελματικοῦ κινδύνου ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν ὀρισμένου μόνον τμήματος τοῦ προσωπικοῦ ταύτης ἐπιχειρήσεως.

ζ) Ἡ ἐπέκτασις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων καὶ εἰς ἐτέρας ἐπιχειρήσεις, τὸ προσωπικὸν τῶν ὑποίων ὑπάγεται εἰς τὴν ἀσφάλειν Εἰδικῶν Ταμείων καὶ ὁ τρόπος ἐφαρ-

μογῆς εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

η) Πᾶσα ἐτέρα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ Πρόληψως Ἐργατικῶν Ἀτυχημάτων ἀποτελεῖται: α) Ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, ὡς Προέδρου, β) Ἐξ ἐνὸς Τεχνικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας, γ) Ἐξ ἐνὸς Ἐπιθεωρητοῦ Βιομηχανίας, ὀριζομένου, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Βιομηχανίας, δ) Ἐξ ἐνὸς Ὑγειονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας ἢ ἐνὸς ἱατροῦ Ὁργανισμοῦ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἔχοντες πείραν καὶ εἰδίκευσιν εἰς τὰ θέματα τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν, ε) Ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου Ὁργανισμοῦ Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἐκ τοῦ Κλάδου Ἐπιθεωρήσεως, στ) Ἐξ ἐνὸς τεχνικοῦ, ὑποδεικνυμένου, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, ὑπὸ τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος, ζ) Ἐξ ἐνὸς μέλους τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁργανισμοῦ Πρόληψως Ἀτυχημάτων, η) ἀνὰ ἐνὸς ἐκπροσώπου τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ἐργοδοτῶν, προερχομένων ἐκ τῶν Κλάδων τῆς Βαρείας Βιομηχανίας ἢ Μεταλλευτικῶν Ἐπιχειρήσεων. Ὁ ἐκπρόσωπος τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ὑποδεικνύονται ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων ἢ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν εἰς διπλάσιον ἀριθμὸν, ὁ δὲ ἐκπρόσωπος τῶν ἠσφαλισμένων καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὁμοσπονδιῶν Μισθωτῶν Βαρείας Βιομηχανίας ἢ Μεταλλευτῶν, εἰς διπλάσιον ὁμοίως ἀριθμὸν.

Ἀπαντα τὰ μέλη, ὁ εἰσηγητὴς καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, διορίζονται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας. Χρὴν εἰσηγητοῦ ἐκτελεῖ εἰς τῶν Τεχνικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, ἀναλόγως τοῦ συζητουμένου θέματος. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, θέλουν καθορισθῇ ὁ τρόπος λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς, αἱ ἀρμοδιότητες καὶ ὁ τρόπος συνεδριάσεων αὐτῆς.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως θέλουν καθορισθῇ καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ΙΚΑ πρὸς παροχὴν τῶν ἀπαιτούμενων οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἀναγκαίων ἐπιστημονικῶν ὀργάνων διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846)51, ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

α2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον εἰσφορῶν καὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον παροχῶν, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ παρόντος πρόσωπα κατατάσσονται εἰς μίαν τῶν ἀκολουθῶν δέκα τασσάων ἀσφαλιστικῶν κλάσεων, δι' ὧς προσδιορίζονται τὰ ἐναντι ἐκάστης τούτων ἀνασφράζμενα τεκμαρτὰ ἡμερομίσθια, ἐφ' ὧν καὶ ὑπολογίζονται αἱ εἰσφοραὶ καὶ αἱ εἰς χρέμα παροχαί:

Ἡμερήσιος μισθὸς	Ἀσφαλ. Κλάσις	Τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον
Ἀπὸ	Μέχρι	
0	22,50	I 20
22,55	27,50	II 25
27,55	32,50	III 30
32,55	37,50	IV 35
37,55	45	V 40
45,05	55	VI 50
55,05	65	VII 60
65,05	75	VIII 70
75,05	85	IX 80
85,05	105	X 100
105,05	130	XI 125
130,05	160	XII 150
160,05	190	XIII 180
190,05 καὶ ἄνω		XIV 210

Δι' αποφάσεων του Δ. Σ. στρογγυλεύονται εις άκεραίαις δραχμάς του κάτω του ήμισους της δραχμής παραλειπομένου, από δε του ήμισους και άνω λογιζομένου ως άκεραίαις δραχμής, αι δι' εκάστην ασφαλιστικήν κλάσιν καταβλητέαι εισφοραί και παροχαί.

Κατ' εξαίρεσιν, προκειμένου περί μαθητών τεχνιτών άπασχολουμένων συμφώνως προς τας διατάξεις του από 6.6.1952 Β. Διατάγματος, «περί εκπαιδεύσεως μαθητών τεχνιτών, ως και περί μαθητευομένων τροφίμων των Έθνικών Όρφανοτροφείων και Οικοτροφείων», ως και προκειμένου περί μαθητών και σπουδαστών των υπό του Ν. Δ. 3971)59 προβλεπομένων τεχνικών και Έπαγγελματικών Σχολών, το ποσόν εφ' ού υπολογίζονται αι κατά την προηγουμένην παράγραφον ασφαλιστικαί εισφοραί όρίζεται εις το 1)2 του τεκμαρτού ήμερομισθίου της ασφαλιστικής κλάσεως εις ην εκ του μισθού του ανήκει ο ήσφαλισμένος, των εισφορών τούτων βαρυνουσών έξ ολοκλήρου τον εργοδότην. Αι μειωμένα αιταί εισφοραί καταβάλλονται μόνον εφ' όσον χρόνον διαρκεί κατά τας κειμένας διατάξεις ή μαθητεία ή πρακτική άσκησις ως προϋποθέσεις δια την απόκτησιν του πτυχίου.

Αι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 30 του Ν. Δ. 2698)53, του άρθρου 6 παρ. 2 του Ν. 3665)57 και του άρθρου 22 παρ. 3 του Ν. Δ. 3971)59 δέν έχουν εφαρμογήν δια το ΙΚΑ και λοιπούς Όργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως, πλην του Ο.Α.Α.Α., δι' ους ισχύουν ερμηνείαι άνωτέρω διατάξεις, περί μειωμένων εισφορών μαθητευομένων».

Άρθρον 5.

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 28 του Α. Ν. 1846)51 αντικαθίσταται δια των επόμενων παραγράφων 1, 1α και 1β ως ακολούθως:

«1. Ο ήσφαλισμένος παρ' τω Ίδρύματι δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος εάν κατά την υποβολήν της αίτησεως έχη συμπληρώσει το 60ον έτος της ηλικίας του ή η ήσφαλισμένη το 60ον και έπραγματοποίησε δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500) τουλάχιστον ήμέρας εργασίας. Το ως άνω κατώτατον όριον ήμερών εργασίας αυξάνεται προοδευτικώς εις 4.050 εν συνόλφ προστιθεμένων εις τας 2.500 ήμέρας εργασίας ανά 175 τοιούτων κατά μέσον όρον καθ' έκαστον έπόμενο ήμερολογιακόν έτος, αρχής γινομένης από 1ης Ιανουαρίου 1962.

1α. Ο συμπληρώσας το 62ον έτος της ηλικίας του ήσφαλισμένος ή το 57ον ή ήσφαλισμένη, δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος εάν έπραγματοποίησεν έξ χιλιάδας (6.000) τουλάχιστον ήμέρας εργασίας κατά την υποβολήν της αίτησεως.

Ο άνωτέρω αριθμός αυξάνεται προοδευτικώς εις 10.000 εν συνόλφ προστιθεμένων εις τας 6.000 ήμέρας ανά 225 τοιούτων κατά μέσον όρον καθ' έκαστον έπόμενο ήμερολογιακόν έτος, αρχής γινομένης από 1ης Ιανουαρίου 1962.

1β. Ο ήσφαλισμένος δικαιούται συντάξεως λόγω αναπηρίας εάν κατέστη ανάπηρος κατά την έννοιαν της έπομένης παραγράφου και έπραγματοποίησε χιλιάς πεντακοσίας τουλάχιστον ήμέρας εργασίας, έξ ών 300 τουλάχιστον έντός των πέντε έτών των άμέσως προηγουμένων εκείνου καθ' ό κατέστη ανάπηρος ή έπραγματοποίησε τον υπό των παρ. 1 και 1α του παρόντος άρθρου απαιτούμενον αριθμόν ήμερών εργασίας».

2. Η παράγραφος 5 του άρθρου 28 του Α. Ν. 1846)51 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Εάν ο ήσφαλισμένος συνεπλήρωσε τον υπό της παραγράφου 1 ή 1α του παρόντος άρθρου όριζόμενον αριθμόν ήμερών εργασίας, έξ ών ανά έκαστον τουλάχιστον καθ' έκαστον των πέντε ήμερολογιακών έτών των άμέσως προηγουμένων του έτους καθ' ό υποβάλλεται ή αίτησις περί άπονομής συντάξεως, δικαιούται συντάξεως γήρατος ήλαττωμένης κατά το 1)200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως, δι' έκαστον μή-

να έλλείποντα εκ των υπό της παραγράφου 1 και 1α αντίστοιχώς του παρόντος άρθρου όριζομένων όρίων ηλικίας, εφ' όσον συνεπλήρωσε το 60ον έτος της ηλικίας του προκειμένου περί ήσφαλισμένου και το 55ον έτος της ηλικίας προκειμένου περί ήσφαλισμένης.

Από της συμπληρώσεως των αύτων όρίων ηλικίας, ήτοι, του 60ου προκειμένου περί άρρένων και του 55ου προκειμένου περί θγλέων, δικαιούνται συντάξεως συνταγεουσών των προϋποθέσεων των παρ. 1 και 1α και δη άνευ των κατά τα άνωτέρω μειώσεων, οι ήττοκλιμένοι οι επί μακρόν άπασχολούμενοι εις ιδιαιζόντως έπρέα και άνθυγιεινά έπαγγέλματα καθοριζόμενα δια Κανονισμού, δια το όποιου θέλουν καθορισθ ή πλην του χρόνου άπασχολήσεως εις τα εν λόγω έπαγγέλματα και πάν σχετικόν με την συνταξιοδότησιν τούτων ζήτημα. Έγγαμος ήσφαλισμένη μετ' άνηλικών τέκνων ή εν χηρεία τελευσά μετ' άνηλικών τέκνων, έχουσα συμπληρώσει το 50ον έτος της ηλικίας της και 5.500 τουλάχιστον ήμέρας εργασίας, δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος ήλαττωμένης κατά 1)200 της πλήρους μηνιαίας συντάξεως δι' έκαστον μήνα έλλείποντα εκ του 55ου έτους της ηλικίας της, το ποσόν της οποίας δέν δύναται να είναι μικρότερον του προβλεπομένου κατωτάτου όρίου συντάξεως, εφ' όσον δέν τυγχάνει συνταξιούχος του ΙΚΑ, του Δημοσίου, ΝΠΔΔ ή έτέρου Όργανισμού κυρίας ασφαλίσεως».

3. Το πρώτον εδάφιον της παρ. 6 του άρθρου 28 του Α. Ν. 1846)51 τροποποιείται ως ακολούθως:

«6. Έν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω άναπροσαρμογής ή ήσφαλισμένου έχοντος πραγματοποιήσει τουλάχιστον 1500 ήμέρας εργασίας, έξ ών 300 τουλάχιστον έντός των 5 έτών των άμέσως προηγουμένων εκείνου καθ' ό έπήλθεν ο θάνατος ή ήσφαλισμένου έχοντος πραγματοποιήσει τον υπό της παρ. 1 του παρόντος άρθρου απαιτούμενον αριθμόν ήμερών εργασίας δικαιούνται συντάξεως κατά τας έπομένας παραγράφους».

4. Η παράγραφος 8 του άρθρου 28 του Α. Ν. 1846)51 τροποποιείται ως ακολούθως:

«8. Το ποσόν της συντάξεως εις ην δικαιούται ή χήρα (χήρος) ισούται: προς τα έβδομήκοντα (70) έκαστοτά του ποσού της συντάξεως του θανόντος (θανούσης)».

5. Είς το τέλος του άρθρου 28 προστίθεται παράγραφος 14 έχουσα ούτω:

«14. Έφ' όσον δέν έχει παρέλθει πενταετία από της έπεκτάσεως της ασφαλίσεως εις τινα περιοχήν ή επαγγελματικήν κατηγορίαν, πρόσωπα το πρώτον ύπαχθέντα εις την άσφάλισιν εν τη περιοχή ή επαγγελματική ταύτη κατηγορία, δικαιούνται συντάξεως αναπηρίας ή επιδοματος άναπροσαρμογής ή συντάξεως γήρατος, μειωμένης κατά 20οιο εφ' όσον έχουν πραγματοποιήσει 1.000 τουλάχιστον ήμέρας εργασίας εν τη αύτ η περιοχή ή επαγγελματική κατηγορία και ένουν καταστή ανάπηρα κατά την έννοιαν της παραγράφου 2 ή έχουν συμπληρώσει το κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου όριον ηλικίας.

Υπό τας αύτάς προϋποθέσεις δικαιούνται συντάξεως εν περιπτώσει θανάτου των ως άνω προσώπων, τα εν παρ. 6 του παρόντος άρθρου όριζόμενα μέλη οικογενείας.

Μετά την άποδον της πενταετίας από της έπεκτάσεως της ασφαλίσεως και δι' έκαστον διανυόμενον επί πλέον έτος προστίθενται εις τας ως άνω χιλιάς ήμέρας εργασίας ανά 175 κατά μέσον όρον μέχρι συμπληρώσεως των υπό των παρ. 1, 1α, 1β, 5 ή 6 του παρόντος άρθρου όριζομένων χρονικών προϋποθέσεων δια την άπονομήν συντάξεως γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου, όποτε το ποσόν της συντάξεως υπολογίζεται άνευ της κατά τα άνωτέρω μειώσεως.

Η παρούσα παράγραφος έχει εφαρμογήν επί προσώπων τινος έπραγματοποίησαν τριακοσίας τουλάχιστον ήμέρας εργασίας έντός των πέντε έτών των άμέσως προηγουμένων της

επεκτάσεως τῆς ασφαλίσεως εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἢ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν κατηγορίαν».

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846]51 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

α). Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας ἀποτελεῖται:

α) ἐκ βασικοῦ ποσοῦ, ὀριζομένου εἰς ποσοστὸν, κατὰ τὸν κατωτέρω πίνακα Α' τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς μισθολογικῆς κλάσεως, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ 25.

Π Ι Ν Α Κ Α (Βασικὸν π.σόν)

Μισθολογικαὶ Κλάσεις	Ποσοστὸν
I	98 ο]ο
II	83 ο]ο
III	73 ο]ο
IV	67 ο]ο
V	61 ο]ο
VI	56 ο]ο
VII	51,5 ο]ο
VIII	49 ο]ο
IX	46,5 ο]ο
X	44 ο]ο
XI	43 ο]ο
XII	37 ο]ο
XIII	32 ο]ο
XIV	28 ο]ο

β) ἐκ προσαυξήσεων, ὑπολογιζομένων ἀνὰ 300 ἡμέρας ἐργασίας πέραν τῶν 3000 ὀριζομένων εἰς τὰ ἐν τῷ κατωτέρω πίνακι Β ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου, πολλαπλασιαζομένου ἐπὶ 25:

Π Ι Ν Α Κ Α Β' (Προσαυξήσεις).

Μισθολογικαὶ Κλάσεις	Ποσοστὸν
I, II, III, IV	1 ο]ο δι' ἡμέρας ἐργ. ἀπὸ 3300 καὶ ἄνω
V	1,5 ο]ο » » » 3300 ἕως 6299
	1 ο]ο » » » 6300 καὶ ἄνω
VI, VII	1,2 ο]ο » » » 3300 ἕως 6299
	1 ο]ο » » » 6300 καὶ ἄνω
VIII, IX	1 ο]ο » » » 3300 καὶ ἄνω
X, XI	1 ο]ο » » » 3300 ἕως 7799
	1,2 ο]ο » » » 7800 καὶ ἄνω
XII	1 ο]ο » » » 3300 ἕως 7799
	1,8 ο]ο » » » 7800 καὶ ἄνω
XIII	1 ο]ο » » » 3300 ἕως 7799
	2,1 ο]ο » » » 7800 καὶ ἄνω
XIV	1 ο]ο » » » 3300 ἕως 7799
	2,5 ο]ο » » » 7800 καὶ ἄνω

2. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἀναπηρίας ὀφειλομένης εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα, τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας, κατὰ τὰς ἄνωτέρω διατάξεις συντάξεως, δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ 60 ο]ο τοῦ γινομένου τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἡσφαλισμένος κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ παρόντος ἐπὶ 25, ὅπερ ποσὸν ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 25πλάσιον τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς Χ ασφαλιστικῆς κλάσεως.

3. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος προσαυξάνεται κατὰ 50 ο]ο ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ τμήματος συντάξεως μέχρι δραχμ. 5,4, ἐφ' ὅσον ὁ συνταξιούχος εἶναι ἐργαζόμενος, ἢ δὲ σύζυγός του δὲν ἀσκεῖ ἐπάγγελμα τι ἢ δὲν εἶναι συνταξιούχος ασφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ τοῦ Δημοσίου.

Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου συντάξεις προσαυξάνονται κατὰ 20 ο]ο διὰ τὸ πρῶτον τέκνον, 15 ο]ο διὰ τὸ δεύτερον τέκνον καὶ 10 ο]ο διὰ

τὸ τρίτον τέκνον, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα καὶ δὲν ἀσχοῦν ἐπάγγελμα τι ἢ δὲν λαμβάνει δι' αὐτὰ προσαυξήσιν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων, ἐὰν εἶναι συνταξιούχος ἢ δὲν λαμβάνουν τὰ ἴδια σύνταξιν ἐξ ασφαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ.»

2. Ἡ παρ. 11 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846]51 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

«11. Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας εἰς τὸν δικαιούχον συντάξεως μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων, πλὴν τῆς περὶ ἧς ἡ προηγουμένη παράγραφος προσαυξήσεως λόγῳ ἀπολύτου ἀναπηρίας, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ 25πλάσιου τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τῆς ὑποίας ὑπελογίσθη ἡ σύνταξις. Ἐπὶ συνταξιούχου δικαιουμένου συντάξεως καὶ ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἐτέρου Ὀργανισμοῦ κυρίας ασφαλίσεως, τὸ ἄθροισμα τῶν λαμβανομένων συντάξεων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 100 ο]ο τῶν ἐκάστοτε ἀποδοχῶν ἐνεργείας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ὑπελογίσθη ἡ μεγαλύτερα σύνταξις. Ἐὰν τὸ ἄθροισμα τοῦτο εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ ἢ σύνταξιν τοῦ Ι.Κ.Α. μειοῦται ἀναλόγως».

Ἄρθρον 7.

1. Ἐφ' ὅσον διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῆς χορηγουμένης βάσει τοῦ Α.Ν. 1846]51, ὡς οὗτος τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος, συντάξεως ἢ ἄλλης χρηματικῆς παροχῆς λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν χρονικὴ περίοδος πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὁ ἡσφαλισμένος κατατάσσεται εἰς μίαν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846]51 ασφαλιστικῶν κλάσεων βάσει τῆς ἀκολουθοῦ ἀντιστοιχίας:

Παλαιὰ κλάσις

Νέα κλάσις

I, II, III	I
IV	II
V	III
VI	IV
VII	V
VIII	VI
IX	VII
X	VIII
XI	IX
XII	X
XIII	XI

2. Μετὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Α.Ν. 1846]51 προστίθεται παράγραφος 8α ἔχουσα οὕτω:

«8α. Ἡμέραι ἐργασίας πραγματοποιηθεῖσαι παρ' ἡσφαλισμένου εἰς περίοδον προγενεστέραν τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς παρ' αὐτοῦ ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀναγνώρισεως τούτων σχετικῆς αἰτήσεως, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει ἀγνοοῦνται ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α.

Διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ἡμερῶν ἐργασίας πραγματοποιηθεισῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δέον ὅπως ὑποβληθῇ σχετικὴ αἰτήσις παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ὁ καθ' ὅσον ὁ ἀποχωρῶν ἢ ἀπολυόμενος ἀπὸ τῆς ἐργασίας τοῦ ἡσφαλισμένου ὑποχρεοῦται ὅπως εἴπῃ ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως ἢ ἀπολύσεως δηλώσῃ εἰς τὸ ΙΚΑ τὰς τυχόν παρ' αὐτοῦ πραγματοποιηθείσας ἡμέρας ἐργασίας παρὰ τῷ τελευταίῳ ἐργοδότη διὰ τὰς ὁποίας δὲν κατεβλήθησαν εἰς τὸ ΙΚΑ ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ. Ἀπολυθέντες ἢ ἀποχωρήσαντες πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δέον ὅπως ὑποβάλουν τὴν κατὰ τὰς ἀνωτέρω δὴλωσιν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἰπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἐπὶ παραλείψεως δηλώσεως τῶν ὡς ἄνω ἡμερῶν ἐργασίας εἰς τὸ ΙΚΑ, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τασσομένης προθεσμίας, αὗται δὲν ἀναγνωρίζονται παρ' αὐτοῦ.

Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ν. Δ. 2698)53, ἐπὶ παραλείψεως ἐργοδότη τοῦ ὅπως ἀναγγεῖλη εἰς τὸ ΙΚΑ τὴν παρ' αὐτοῦ πρόσληψιν μισθωτοῦ ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς προσλήψεως, οὗτος ἀνεξαρτήτως τῶν ἄλλων συνεπειῶν ἐκ τῆς μὴ καταβολῆς ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν τῶν ασφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἐπιβαρύνεται καὶ δι' ἐφ' ἅπαξ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὰ 25 ο)ο τῶν ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ὀφειλομένων εἰσφορῶν.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Α. Ν. 1846)51 προστίθεται διάταξις, ἔχουσα οὕτω:

«Ὡς ἐν περιπτώσει ὑπεβολῆς εἰς τὸ ΙΚΑ ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη ὑπερθετιμμένων στοιχείων ὥστε ἀνορθῶν τὸ μέγεθος τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν, δύναται τὸ ΙΚΑ νὰ προβῇ εἰς ἐπαλήθευσιν τῶν καταβληθέντων μισθῶν ἢ ἡμερομισθίων ἐκ τῆς παρὰ τῇ ἀρμοδίᾳ Οἰκονομικῇ Ἐφορᾷ φορολογικῆς δηλώσεως τοῦ ἐργοδότη, ἣτις ἀποτελεῖ τεκμήριον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν εἰσφορῶν.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν κερδῶν τοῦ ὑποκειμένου εἰς φέρον εἰσοδήματος φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου δὲν ὑποχρεοῦται νὰ συνυπολογίσῃ, ὡς πραγματοποιηθείσας δαπάνας ἐκ μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ποσά, ἐφ' ὧν δὲν κατεβλήθησαν αἱ ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ ἢ ἐτέρου ασφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ασφαλιστικαὶ εἰσφοραί, ἐκτὸς ἐὰν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλέπεται μερικὴ ἢ ὀλικὴ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς ὑποχρέωσης καταβολῆς εἰσφορῶν».

4. Διὰ τὴν εἰσπραξίν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ τῶν πόρων ἐτέρων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἢ οἰουδήποτε Ὄργανισμοῦ Κοινωνικῆς Πολιτικῆς ἢ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον χρησιμοποίησιν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ πρὸς ἐξυπηρέτησιν Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Πολιτικῆς, καταβλήματα ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ ΙΚΑ ἀποζημίωσις καθοριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας, μετὰ γνώμην τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν ἐνδιαφερομένων Ὄργανισμῶν, διαφυλασσομένης τῆς ἰσχύος ἐιδικῶν διατάξεων.

5. Αἱ περὶ ὧν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 2, 3, 4 καὶ 9 τοῦ παρόντος εἰδικὸι πόροι καὶ εἰσφοραὶ ἀποτελοῦν ἔσοδα ἀποκλειστικῶς τοῦ ΙΚΑ μὴ ἐφαρμοζομένης ἐπ' αὐτῶν τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. 2961)54 ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Ἀμειψιότησεις περὶ τοῦ τρόπου ἐφαρμογῆς τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. 2961)54 ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ἐπιλύονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας μετὰ γνώμην τῶν Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ καὶ Ο.Α.Α.Α. καὶ σύμφωνα γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐργασίας Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως.

6. Ἡμέραι ἐργασίας πραγματοποιηθεῖσαι ἐν τῇ ασφαλίσει κατὰ τῆς ἀσθενείας τοῦ Ε.Λ.Κ.Α.Δ. παρ' ἡσφαλισμένων τοῦ ΙΚΑ λογίζονται ὡς ἡμέραι ἐργασίας πραγματοποιηθεῖσαι καὶ εἰς τὸν κλάδον ἀναπηρίας — γήρατος — θανάτου τοῦ ΙΚΑ. Τὸ ποσὸν τοῦ ασφαλιστοῦ καὶ αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως ὁρισθῶσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ ΙΚΑ ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας.

7. Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένων ἢ συνταξιούχων τοῦ τῶς Ταμείου Μεταλλευτῶν συγχωνευθέντος τὴν 1.6.1956 εἰς τὸ ΙΚΑ παρέχεται ἡ δυνατότης ἵνα γίνῃ ἀναγνώρισις πραγματοποιηθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἀνευ χρονικοῦ περιορισμοῦ ἡμερομισθίων τῶν εἰς διαφόρους μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις εἴτε διοικητικῶς διὰ τοῦ ΙΚΑ ἔσσει προσκομιζομένων παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου στοιχείων καὶ ἐμμερτύρων ἀποδείξεων, εἴτε δικαστικῶς κατ' ἐλευθέρην ἐπιλογὴν τοῦ ἰδίου διὰ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐργατοδικὴν κατὰ τὴν ἐργατικὴν διαδικασίαν μετὰ προσεπίκλησιν τοῦ ΙΚΑ πρὸς παρέμβασιν καὶ ἐκθέσεως ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπιτροπομένων ὄλων τῶν ἀποδεικτικῶν πρὸς τοῦτο μέσων.

Ἄρθρον 8.

Τὸ δεύτερον ἐδάφειον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ Α. Ν. 1846)51 τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ὡς οὐδεμιὰ ὁμῶς περιπτώσει τὸ ποσὸν τοῦ ἡμερησίου ἐπιδόματος, μετὰ τῶν προαυξήσεων λόγῳ οἰκογενειακῶν βάρων, δύναται νὰ εἶναι ἀνώτερον τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς VII μισθολογικῆς κλάσεως, οὐδὲ τοῦ 70 ο)ο τοῦ ἡμερομισθίου τῆς ασφαλιστικῆς κλάσεως βάσει τῆς ὑποίας ὑπολογίζεται τὸ ἐπίδομα».

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. 2348)53 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων ἀφορῶν τὴν ἐπεξεργασίαν φύλλων καπνοῦ καὶ συγχωνεύσεως τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως Καπνεργατῶν μετὰ τοῦ ΙΚΑ», ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 2519)1953 ὁριζομένη εἰδικὴ εἰσφορὰ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγομένων ἐκτὸς τῶν ἐρίων τῆς χώρας καπνῶν τῶν ἐσοδῶν 1952, 1953 καὶ 1954 ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν μετὰ τὸ 1954 ἐσοδῶν, μειουμένη εἰς 1½% πρὸςκειμένου περὶ καπνῶν ἐσοδῶν 1955, 1956 εἰς 1% τῶν ἐσοδῶν 1957 καὶ 1958 καὶ εἰς 0,5% πρὸςκειμένου περὶ καπνῶν ἐσοδῶν 1959 καὶ ἐφεξῆς.

2. Ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐξαμήνου ἐκάστου ἔτους καὶ ἐπὶ μίαν πενταετίαν, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ ἔτους 1960, μεταφέρεται εἰς τὸν Κλάδον Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ ποσὸν δραχμῶν εἴκοσι ἑκατομμυρίων (20.000.000) ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν τοῦ παρὰ τῷ Ὄργανισμῳ Ἀπασχολήσεως καὶ Ασφαλίσεως Ἀνεργίας Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Στρατευομένων Μισθωτῶν πρὸς κάλυψιν ἐλλείμματός τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος καταργουμένου Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ ἐξυπηρέτησεως συνταξιούχων καπνεργατῶν.

3. Ἡ τιμὴ τοῦ διατιθεμένου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐσωτερικοῦ ἄλλας αὐξάνεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κατὰ εἴκοσι πέντε (25) λεπτὰ κατὰ χιλιογράμμον, τῆς ἐκ τῆς αὐξήσεως ταύτης προσόδου ἀποδιδομένης εἰς τὸ ΙΚΑ κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐργασίας ὁρισθησόμενα.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω αὐξήσιν συμψηφίζεται ἡ δύναμις τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 28.6.1935 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἄλλας καὶ ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Ασφαλίσεως τῶν εἰς τὰ μεταλλεῖα ἐργαζομένων», ἐπιβληθεῖσα αὐξήσις τῆς τιμῆς τοῦ ἄλλας.

4. Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1960 αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 7 τοῦ Ν. 2861)1954 «περὶ μέτρων ἐνισχύσεως τῆς ἐξαγωγῆς βιομηχανικῶν καὶ ἄλλων ἐγχωρίων προϊόντων» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ)τος 3403)1955, δι' ὧν μειοῦνται αἱ ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ καὶ λοιπῶν Ὄργανισμῶν Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως καὶ Πολιτικῆς καταβαλλόμεναι ἐργοδοτικαὶ εἰσφοραὶ ἐπὶ μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων ἀναλογούντων εἰς τὴν κατασκευὴν ἐξαγομένων βιομηχανικῶν καὶ μεταλλευτικῶν προϊόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἐξαγομένων ἐφοδίων ὑπερπόντιων παραγγελιῶν τοῦ Κοινῶν Ἀμυντικοῦ Προγράμματος, δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὸ ΙΚΑ καὶ λοιποὺς Ὄργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως καὶ Πολιτικῆς.

Βασ. Διατάγματα καὶ Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ὧν, τὸ προηγούμενον ἐδάφειον, διατάξεων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὸ ΙΚΑ καὶ τοὺς ὡς ἄνω Ὄργανισμοὺς, ἐφ' ὅσον ἀφορῶν ἐξαγωγὰς πραγματοποιουμένας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

5. Ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1960 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὸ ΙΚΑ καὶ λοιποὺς Ὄργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως καὶ Πολιτικῆς αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 3213)55 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπαρχιακῆς βιομηχανίας», ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μεταλλευτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἔτυχον ἐπὶ τούτων ἐφαρμογῆς.

6. Ἡ βάρυνος τὸν ἡσφαλισμένον εἰσφορὰ ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ διὰ τὴν ἀφάλειαν αὐτοῦ εἰς τὸν Κλάδον ἀναπηρίας, γήρατος καὶ θανάτου αὐξάνεται ἀπὸ 1ης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μηνὸς κατὰ 0,5 ὁριζομένη εἰς 2,25%.

*Άρθρον 10.

1. Αί υπέρ του ΙΚΑ ή οίονδήποτε Ὄργανισμου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως ἢ Πολιτικῆς εἰσφορᾶς ἠσφαλισμένου καὶ ἐργαζόμενου υπολογίζονται εἰς τὸ διπλάσιον προκειμένου περὶ ἀσφαλίσεως ἀπασχολουμένου συνταξιούχου τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ. Δ. ἢ Ἀσφαλιστικοῦ Ὄργανισμου.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ συνταξιούχων ὧν τὸ ἐκ τῆς συντάξεως ἢ τὸ ἐκ τῶν συντάξεων καὶ βοηθημάτων ἢ μερισμάτων τύπου συντάξεως συνολικὸν μηνιαῖον εἰσόδημα εἶναι μικρότερον τοῦ ἐκαστοῦτε ἰσχύοντος κατωτάτου ὁρίου ἀμοιβῆς ἰδιωτικοῦ ὑπαλλήλου γραφείων ἠϋξημένου κατὰ 50 ο.ο. Ὡσαύτως δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ συνταξιούχων λόγῳ θανάτου.

3. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιβαλλομένη πρόσθετος εἰσφορὰ κατανέμεται ἐξ ἴσου μεταξὺ ΙΚΑ καὶ Ὄργανισμου Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας, τῶν ἀντιστοιχούντων ποσῶν αὐτῆς μεταφερομένων εἰς τοὺς Ὄργανισμούς τούτους παρὰ τῶν εἰσπραττόντων ταύτην Ὄργανισμῶν, εἰς τὸ τέλος ἐκαστοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους.

4. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας λαμβανόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ὄργανισμου Ἀπασχολήσεως καὶ Ἀσφαλίσεως Ἀνεργίας καὶ σύμφωνα γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐργασίας, Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως δύναται εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις νὰ ἐξαιρούνται τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου κατηγορίαι προσώπων ὧν ἡ ἀπασχόλησις κρίνεται ἀναγκαία διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν γενικωτέρων ἐθνικῶν ἢ κοινωνικῶν σκοπῶν.

5. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 34 παρ. 2 καὶ 60 παρ. 3 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὁ ὑπαίτιος τοῦ θανάτου ἢ βλάβης τῆς υγείας ἢ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ ΙΚΑ πᾶν ὅ,τι τοῦτο κατέβαλεν ἢ μέλλει νὰ καταβάλῃ δ' ἀπαρχὰς ἀποθετικῆς εἰς εἶδος καὶ εἰς χρῆμα εἰς τὸν παθόντα ἢ τοὺς δικαιούχους αὐτοῦ, τοῦ ΙΚΑ ἔχοντος εὐθείαν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ὑπαίτιου καθ' ὃ μέρος ἐπιβαρύνεται τοῦτο.

Κατὰ τὸ ποσὸν τοῦτο μειοῦται ἡ ἐνδεχομένη ἀξίωσις τοῦ παθόντος ἢ τῶν δικαιούχων αὐτοῦ ἐναντι τοῦ ὑπαίτιου τοῦ θανάτου ἢ τῆς βλάβης.

Διὰ Κανονισμοῦ ὁρισθῶσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου καὶ ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ τοῦ καταβλητέου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσοῦ.

*Άρθρον 11.

1. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 56 τοῦ Α.Ν. 1846)51 ἐφαρμόζονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ τέως Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν καὶ τοῦ Νόμου 2348)1953 συνταξιοδοτηθέντων προσώπων, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐπλήρουν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς συγχωνύσεως τοῦ ΤΑΚ εἰς τὸ ΙΚΑ τὰς ὑπὸ τῶν ὡς εἴρηται διατάξεων ὀριζόμενας προϋποθέσεις. Οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω μὴ πληροῦντες τὰς ἐν λόγῳ προϋποθέσεις δικαιοῦνται τῶν διὰ τοὺς λοιποὺς συνταξιούχους τοῦ ΙΚΑ ἰσχυόντων κατωτάτων ὁρίων συντάξεως.

2. ἠσφαλισμένοι τοῦ ΙΚΑ, τυχόντες ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεως κατὰ τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 2348)53 ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ν. Δ. 2519)53, δικαιοῦνται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 65ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν προκειμένου περὶ ἄρρένων ἢ τοῦ 60ου προκειμένου περὶ θηλέων νὰ συνυπολογίσωσι τὰς τυχόν ἐπὶ πλέον τῶν 2699 πραγματοποιηθείσας παρ' αὐτῶν, πρὸ τῆς συγχωνύσεως τοῦ ΤΑΚ εἰς τὸ ΙΚΑ, ἡμέρας ἐργασίας ὡς καπνεργάτου καὶ διὰ τὴν θεμελιώσιν δικαιώματος συντάξεως γήρατος ἐκ τοῦ ΙΚΑ, ἐφ'

ὅσον διὰ τοῦ συνυπολογισμοῦ τῶν ἡμερῶν τούτων συμπληροῦνται ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Νόμου 1846)51, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Ν. Δ. ὀριζόμενης ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν 400 τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς συγχωνύσεως μέχρι τῆς υποβολῆς τῆς περὶ ἀπονομῆς συντάξεως αἰτήσεώς των.

Τὴν παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν. Δ. 2519)53, δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ ὁ ἠσφαλισμένος τῆς κατηγορίας τῆς παρούσης παραγράφου, ἐφ' ὅσον θεμελιώσῃ αὐτοτελὲς δικαίωμα συντάξεως βάσει τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51.

3. Παρέχεται προθεσμία ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πρὸς υποβολὴν αἰτήσεως δι' ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσιν εἰς τοὺς δικαιούχους τοὺς καθοριζομένους ὑπὸ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 2348)53 ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 2519)53 τοὺς ἐνεκα νόστου ἐκ στοιχείων τοῦ ΤΑΚ βεβαιουμένης ἢ στρατεύσεως μὴ δυνηθέντας ἐμπροσθέντως νὰ υποβάλωσι τὴν περὶ ἀποζημιώσεως αἴτησιν αὐτῶν.

4. Ὁ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 2348)53 συσταθείς «Εἰδικὸς Λογαριασμὸς Καπνεργατῶν» καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τῶν υποχρεώσεων καὶ δικαιωμάτων αὐτοῦ ἀναλαμβανόμενων ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, νομιμοποιουμένων τῶν πράξεων τῆς Διοικήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων κατεβλήθησαν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ συντάξεις καὶ ἐφ' ἀπαξ ἀποζημιώσεις εἰς ἠσφαλισμένους καὶ συνταξιούχους τοῦ συγχωνευθέντος εἰς τοῦτο Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν.

5. Τὸ Ὑπόλοιπον τοῦ Λογισμοῦ Ἀλληλοβοηθείας ὑπαλλήλων Τ.Α.Κ. μεταφέρεται εἰς τὸν Λογισμὸν Προνοίας ὑπαλλήλων Τ.Α.Κ., πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ κάλυψιν τῶν υποχρεώσεων αὐτοῦ. Μετὰ τὴν ἐξ ὁλοκλήρου διάθεσιν τῶν κεφαλαίων τοῦ Λογισμοῦ Προνοίας ὑπαλλήλων Τ.Α.Κ. διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν κατὰ σειρὰν προτεραιότητος τῶν οφειλόμενων βοηθημάτων Προνοίας εἰς τοὺς ἤδη ἐξεληθόντας ὑπαλλήλους τοῦ τέως Τ.Α.Κ. ὁ ἀνωτέρω Λογισμὸς καταργεῖται.

Οἱ εἰς τὸν ἀνωτέρω καταργούμενον Λογαριασμὸν Προνοίας ἠσφαλισμένοι καὶ ἤδη εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ἐντεταγμένοι ὑπάλληλοι τοῦ Τ.Α.Κ. ὑπάγονται ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀσφάλειν τοῦ «Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Προνοίας προσωπικοῦ τοῦ Ι.Κ.Α.». Διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας θέλουν ὁρισθῇ τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐξαγορᾶς τῆς προϋπηρεσίας τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

*Άρθρον 12.

1. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος τροποποιούμεναι διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51 ἐξακολουθοῦσιν ἰσχύουσαι παραλλήλως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος μέχρι 31.12.1961. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ συνταξιοδοτήσεως λόγῳ γήρατος βάσει τῶν προϋποθέσεων τῆς περιπτ. β' τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α. Νόμου 1846)51, καὶ τῶν προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως ἠσφαλισμένων τοῦ Ι.Κ.Α. ἐχόντων τὴν ιδιότητα τοῦ συνταξιούχου, αὗται ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν παραλλήλως μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1960.

Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως, ἐν περιπτώσει ἀπονομῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω συντάξεως βάσει τοῦ τροποποιουμένου ἄρθρου 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51, ὑπολογίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ αὐτοῦ Νόμου, ὡς αὗται ἰσχύουν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος.

Μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὡς ἄνω χρονολογιῶν, πᾶσα αἴτησις υποβαλλομένη εἰς τὸ Ι.Κ.Α. κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου, κρίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ

άρθρου 28 του Α. Ν. 1846)51, ως τούτο τροποποιείται δια του παρόντος Νομοθετικού Διατάγματος.

2. Πρόσωπα λαμβάνοντα σύνταξιν κατά την έναρξιν της ισχύος του παρόντος, εξακολουθούν δικαιούμενα ταύτης μέχρι λήξεως του δικαιώματος αὐτῶν εἰς σύνταξιν. Διὰ τὴν συνέχισιν τῆς συνταξιοδοτήσεως τῶν λόγω ἀναπηρίας συνταξιούχων καὶ ἐπιδοματούχων λόγω ἀναπροσαρμογῆς, ὧν ἡ συνταξιοδοτήσις ἢ ἐπιδότησις λήγει μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ χρονικαὶ προϋποθέσεις συνταξιοδοτήσεως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον ἀπενεμήθη ἡ σύνταξις λόγω ἀναπηρίας ἢ τὸ ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς.

3. Πρόσωπα λαμβάνοντα κατὰ τὴν έναρξιν τῆς ισχύος τοῦ παρόντος ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς εξακολουθοῦν δικαιούμενα τούτου μέχρι λήξεως τοῦ δικαιώματος τῶν συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω διατάξιν. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ προσώπων ἐπιδουμένων λόγω ἀναπροσαρμογῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 73033)27.12.1956 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, ταῦτα συνεχίζουν τὴν ἐπιδότησιν τῶν μέχρι τῆς τροποποιήσεως ἢ καταργήσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης κατόπιν προτάσεως τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. ἐγκρινομένης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας.

4. Κυρεῖται αἱ ὑπ' ἀριθ. 82195)1.11.59)10.12.1959 καὶ 26783)Υ. 271)22.4.1960 ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας περὶ συνεχίσεως καταβολῆς τοῦ ὑπ' αὐτῶν προβλεπομένου ἐπιδόματος ἀντιτίμου τροφῆς φυματικῶν καὶ τοῦ εἰδικοῦ ἐπιδόματος ἐκ δραχμῶν 300 εἰς φυματικούς ἡσφαλισμένους. Ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν.Δ. 3762)57 προβλεπομένης διαιτίας καὶ τῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων προθεσμιῶν δύναται νὰ παρατείνεται ἡ συνέχισις καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀντιτίμου τροφῆς, διὰ τοὺς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐξεληθόντας καὶ πληροῦντας τὰς προϋποθέσεις τῶν διατάξεων τοῦ προειρημένου ἀρθροῦ δι' ἀποφάσεων τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ι.Κ.Α. ἐπιτρέπει τὴν ἐκ τῆς καταβολῆς τοῦ ἐν λόγω ἐπιδόματος πρόσθετον ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτοῦ.

5. Αἱ κατὰ τὴν έναρξιν τῆς ισχύος τοῦ παρόντος καταβλλόμεναι ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. συντάξεις εἰς τοὺς συνταξιούχους αὐτοῦ αὐξάνονται κατὰ 40)ο.

6. Ἡσφαλισμένοι ἤδη παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. συμπληρώσαντες κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος τὸ 48ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν καὶ πραγματοποιοῦντες πεντακοσίας (500) τοῦλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν ἀνὰ ἑκάτον τοῦλάχιστον καθ' ἑκάστον τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγούμενων τοῦ ἔτους καθ' ὃ θέλουσι συμπληρώσει τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας, προκειμένου περὶ ἀρρένων ἢ τὸ 60ον προκειμένου περὶ θηλέων ἢ ὑπαθάλει τὴν περὶ ἀπονομῆς συντάξεως λόγω γήρατος αἰτησὶν τῶν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀνωτέρω ὁρίων ἡλικίας ἢ καταστῇ ἀάπηροι, κατὰ τὴν ἐννοιαν τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51, δικαιούνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον δὲν τυγχάνουν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπονομῆς τῆς συντάξεως συνταξιούχοι τοῦ Δημοσίου, Ν.Π. Δ.Δ. ἢ ἐτέρου Ὁργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως.

Αἱ ὡς ἄνω 500 τοῦλάχιστον ἡμέραι ἐργασίας αὐξάνονται, ἀνὰ 175 τοιαύτας κατὰ μέσον ὅρον δι' ἑκάστον τῶν ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως ἐπομένων ἐκείνου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Μέλη οἰκογενείας ἡσφαλισμένου ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 28 τοῦ Α. Ν. 1846)51 ὁριζομένων τοιούτων, δικαιούνται συντάξεως λόγω θανάτου, ἐφ' ὅσον ὁ θανὼν ἡσφαλισμένος εἶχε πραγματοποιήσει κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ τὰς ὡς ἄνω ἡμέρας ἐργασίας.

7. Οὐδεμία σύνταξις μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων, χορηγούμενη ἐφεξῆς εἰς ἡσφαλισμένον τοῦ Ι.Κ.Α. βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νομοθετικοῦ διατάγματος, δύναται νὰ εἶναι μικροτέρα τῆς ἥς θὰ καταβάλλετο εἰς αὐτόν, ἐὰν τὸ ποσὸν ταύτης ὑπελογίζετο κατὰ τὰς ἰσχύουσας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διατάξεις.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας ἐκδιδομένη μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. δύναται εἰς ἑκάστην αὐξήσιν ἢ ἀναπροσαρμογὴν τῶν συντάξεων νὰ μεταβάλλωνται οἱ πίνα-

κες Α καὶ Β τοῦ ἀρθροῦ 29 τοῦ Α.Ν. 1846)51 κατὰ τρόπον ὥστε τὸ προκύπτον ποσὸν συντάξεως νὰ μὴ εἶναι κατώτερον τῶν μέχρι τῆς αὐξήσεως ἢ τῆς ἀναπροσαρμογῆς καταβαλλομένων συντάξεων.

8. Μετὰ παρέλευσιν ἐξαμήνου ἀπὸ πάσης ἐφεξῆς χορηγούμενης γενικῆς αὐξήσεως τοῦ ἐκάστοτε ἰσχύοντος κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεῦτου ἐργάτου, ὁ Ὑπουργὸς Ἑργασίας δύναται νὰ προβαίνει δι' ἀποφάσεως τοῦ δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς αὐξήσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Α. χορηγηθεισῶν βάσει πλειόνων τῶν 1200 ἡμερῶν ἐργασίας συντάξεων ἢ ἀνεξαρτήτως ἀρ.θμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας ἐπὶ συντάξεων λόγω ἀτυχήματος, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡτιολογημένην γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α. διαπιστοῦται οἰκονομικὴ ἐπάρκεια αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

Διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας, ἐκδιδομένη μετὰ γνώμην τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ σύμφωνα γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως, δύναται νὰ ἀναγνωρίζεται εἰς ἐργατοτεχνίτας ἀπασχοληθέντας εἰς πάσης φύσεως οἰκοδομικὰς καὶ συναφεῖς τεχνικὰς ἐργασίας, ἐγγραφέντας δὲ ὑπὸ τὴν ιδιότητά τῶν ταύτην εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. μέχρι τῆς 1.1.1954 ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐργασίας δι' ἑκάστον τῶν ἐπὶ τῇ ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγούμενων τῆς ισχύος τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀρθροῦ 40 τοῦ Ν.Δ. 2698) 1953 ἐκδοθέντος Κανονισμοῦ καὶ πάντως διὰ χρόνον οὐχὶ προγενέστερον τῆς ὑπαγωγῆς τῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως θέλουν ὁριθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ ἀναγνωρισθῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἡμερῶν ἐργασίας, οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις ἀναγνωρίσεως αὐτῶν, ὁ τρόπος ἀποδείξεως τῆς ιδιότητος τοῦ ἐργατοτεχνίτου οἰκοδόμου, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 14.

1. Αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2698) 1953 Ν. Δ)τος «περὶ Διοικήσεως τοῦ Ι.Κ.Α. κλπ.» προστεθέντες εἰς τὸ Νομικὸν Συμβούλιον τοῦ Κράτους κυρίου προσωπικοῦ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀπολήψει παρὰ τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων ἐφ' ὅσον καὶ δι' ὅσον χρόνον τὸ προσωπικὸν τούτο τοποθετηθῇ εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑργασίας δύναται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαεὶν κείμενον νόμου αἱ ἰσχύουσαι περὶ Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων καὶ περὶ Ι.Κ.Α. διατάξεις. Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν τούτων ἐπιτρέπεται ἡ μεταβολὴ τῆς σειρᾶς τῶν ἀρθρων καὶ ἡ αὐξήσις ἢ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν καὶ τῶν παραγράφων, ἐπιτρεπομένων ἅμα καὶ διορθώσεων εἰς τὴν γραμματικὴν διατύπωσιν αὐτῶν, ἀνευ ὁμως ἀλλαγῆς τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

Ἄρθρον 15.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἐπιμένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ μηνός, ἐξαίρεσει τῶν διατάξεων αὐτοῦ δι' ὅς ὁρίζεται διάφορος χρόνος ἰσχύος τῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Σεπτεμβρίου 1960

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ε. ΑΒΕΡΩΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Α. ΛΕΡΤΙΑΝΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1960

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1939 ἡ ἐτησίᾳ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶν πωλῶν μόνων πολλῶν αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ.	400
2. » » » Β'	»	250
3. » » » Γ'	»	200
4. » » » Δ'	»	400
5. » » Παράρτημα	»	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	500
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.»	»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	400
9. Δι' ἅπαντα τὸ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἡμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεύχος Α'	Δρχ.	20.—
2. » » » Β'	»	12.50
3. » » » Γ'	»	10.—
4. » » » Δ'	»	20.—
5. » » Παράρτημα	»	10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	25.—
7. » » τεύχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.»	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διὰλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Γραμμικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ὀλλοδοπῶν Ἐταιρειῶν ..	Δρχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν	Δρχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων ..	»	500

II. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱαματικῶν ὑδάτων	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5 %.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἑσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰς πράξεως, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύναται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἔτι ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΠΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποτέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. Μ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ